

כאבי התשובה מאין ולאן ?

פרק ח פסקה טז

1(ברור מושג התשובה)

כשעולה על לבו של אדם לשוב בתשובה שלמה, ולתקן את כל מעשיו ורגשותיו, **אפילו במחשבה לבד**, לא יפול לבו בקרבו ממה שהוא נחרד מפני רוב העוונות, שנעשו אצלו יותר מורגשים.

כי כך הוא טבע הדבר, שכל זמן שהאדם הוא נרדף מפני זעף הטבע הגס וחשכת המידות הרעות הסובבות אותו איננו מרגיש כל כך בחטאיו, ולפעמים שאינו מרגישם כלום, והרי הוא צדיק בעיניו,

אבל כיון שכחו המוסרי מתעורר מיד נגלה אור הנשמה, וע"י האור נבדקת היא נפשו כולו אצלו, ורואה הוא את כל כתמיה, ולבו דואג בקרבו בחרדה גדולה על מעוט שלמותו ועומק נפילתו.

אבל דוקא אז ישים אל לבו, **שראיה זו והדאגה** הבאה עמה הנה הן הסמנים היותר טובים המבשרים לו ישועת עולמים בתקון הנפש, ויתחזק מאד בזה בד' אלהיו. 2(ספר חרדים – תשובה)

מאורות הראיה. ירח האיתנים עמ' יט

טהרת הנשמה גורמת היא שמרגישים יפה בכל החטאים, בין אותם שהדרך איך לתקנם מפולשת היא ובין אותם שנסתם הדרך של תיקון בפנינו.

על כן אין להיבהל כלל ממה שמרגישים את כל משא העוונות, ולא יגרמו לאדם שום התרשלות בשלמות, באור תורה ושמחתה, וחופש במהלך הדעת(הרחבת הדעת) כי הבהלה שמתבהל האדם מהרגשת רוב עוונותיו זאת בעצמה היא האות שנשמתו היא מטוהרה,

ובוודאי יפתחו לפניו דרכים איך להפוך לזכיות גמורות, אפילו אותם החטאים שאיננו מוצא עכשיו דרך כלל עליהם להפוך לזכיות גמורות.